

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)
SSN Paweł Wiliński (sprawozdawca)
SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **M.G.**

skazanego za czyn z art. 180a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 11 grudnia 2024 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 23 maja 2024 r., sygn. akt III K 343/24,

na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

**uchyla zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Rybniku i
przekazuje sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.**

Paweł Wiliński

Piotr Mirek

Włodzimierz Wróbel

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 maja 2024 r., sygn. akt III K 343/24, Sąd Rejonowy w Rybniku uznał „G.” G. za winnego popełnienia czynu z art. 180a k.k., za co wymierzył

mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 31 maja 2024 r. bez postępowania odwoławczego.

Kasację od wskazanego wyżej orzeczenia w całości, na korzyść skazanego M.G., wywiódł Prokurator Generalny, zarzucając:

„rażące i mogące mieć istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa

karnego procesowego, a mianowicie art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 374 § 1 k.p.k. i art. 6 k.p.k.. polegające na wadliwym uznaniu, że awizowane i niepodjęte w terminie zawiadomienie oskarżonego o terminie rozprawy wyznaczonej w dniu 23 maja 2024 roku, zostało mu prawidłowo doręczone i wystąpiły tym samym warunki do rozpoznania sprawy pod jego nieobecność, podczas gdy korespondencję tę wysłano ze wskazaniem nieprawidłowych danych identyfikujących osobę oskarżonego jako „G.G.”, co nie mogło doprowadzić do jej odbioru (podjęcia) przez adresata i w konsekwencji skutkowało przeprowadzeniem postępowania pod jego nieobecność z rażącym naruszeniem prawa oskarżonego do obrony, polegającym na uniemożliwieniu mu wzięciu udziału w rozprawie oraz poddania wyroku skazującego, wydanego nadto omyłkowo wobec osoby „G.G.”, kontroli Sądu II instancji”.

Podnosząc powyższe, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Rybniku do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna, co pozwoliło na jej rozpoznanie na posiedzeniu bez udziału stron, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

W istocie w przedmiotowej sprawie doszło do rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 374 § 1 k.p.k., a w konsekwencji także art. 6 k.p.k. Rozpoznanie niniejszej sprawy w dniu 23 maja 2024 roku nastąpiło

bowiem pod nieobecność M.G., przy nieprawidłowym przyjęciu przez Sąd Rejonowy w Rybniku, że oskarżony ten został skutecznie zawiadomiony o terminie rozprawy w trybie art. 133 § 2 k.p.k. (k. 48). Tymczasem brak było podstaw do stwierdzenia, że wezwanie zostało oskarżonemu prawidłowo doręczone, a tym samym do prowadzenia rozprawy pod jego nieobecność.

Z analizy akt wynika bezsprzecznie, że postępowanie przygotowawcze było prowadzone wobec M.G. i przeciwko niemu został sformułowany akt oskarżenia (k. 21). W toku postępowania sądowego, na skutek nieuzasadnionej omyłki, odpis aktu oskarżenia wraz z wezwaniem do złożenia wniosków dowodowych (k. 36), jak i zawiadomienie o terminie rozprawy (k. 39-40), zostały wysłane do „G.” G. na adres podany przez M.G.. Korespondencja ta nie została podjęta i po dwukrotnym jej awizowaniu została zwrócona do nadawcy, tj. Sądu Rejonowego w Rybniku (k. 47). Rozprawa przeprowadzona w dniu 23 maja 2024 roku pod nieobecność oskarżonego M.G. zakończyła się wydaniem wyroku skazującego. Sąd Rejonowy również w treści orzeczenia wskazał, że rozpoznawał sprawę „G.” G. i w sentencji wyroku za winnego popełnienia czynu z art. 180a k.k. uznał „G.” G..

Błąd w imieniu oskarżonego w korespondencji skierowanej na właściwy adres wskazany przez M.G. nie mógł skutkować ani jej doręczeniem osobistym, ani też jej podjęciem w placówce pocztowej w związku z pozostawieniem awizo w skrzynce pocztowej, ponieważ adresat korespondencji sądowej winien być identyfikowany na podstawie dokumentu potwierdzającego jej tożsamość. Powyższe potwierdza zresztą także treść wywiadu środowiskowego przeprowadzonego w dniu 31 lipca 2024 roku, w którym wskazano, że skazany zdenerwował się nie mając możliwości odbioru awizowanej przesyłki z poczty (k. 78).

W świetle powyższych okoliczności uprawniony jest wniosek, że M.G. nie został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy głównej zaplanowanej na dzień 23 maja 2024 roku, a skoro tak, to Sąd nie był również uprawniony do jej prowadzenia pod nieobecność oskarżonego na podstawie art. 374 § 1 k.p.k. Nie dysponował bowiem właściwym dowodem potwierdzającym, że został on o tej czynności powiadomiony. W ten sposób skazany został pozbawiony prawa do obrony, w tym uprawnienia do poddania wydanego wyroku skazującego kontroli Sądu II instancji.

Zauważenia wymaga, że niniejsze postępowanie kasacyjne zainicjowano na skutek pisma sędziego referenta przedmiotowej sprawy (k. 80), a wykonanie orzeczonej zaskarżonym wyrokiem kary pozbawienia wolności zostało przez niego wstrzymane (k. 63).

Wobec powyższego, przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w Rybniku, mając na uwadze rozważania zawarte w niniejszym uzasadnieniu, przeprowadzi ponownie przewód sądowy w sposób rzetelny, w szczególności zapewniając M.G. prawo do uczestnictwa w rozprawie i prowadzenia obrony.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w wyroku.

Paweł Wiliński

Piotr Mirek

Włodzimierz Wróbel

[WB]

[ał]